

Fotbalové hvězdy 2026

JAN PAŇÍČKA

+ nejlepší Češi a Slováci

Fotbalové hvězdy 2026

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.alicanto.cz
www.albatrosmedia.cz

Alicanto

Fotbalové hvězdy 2026 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Fotbalové hvězdy

2026

Alicante

Fotbalové hvězdy 2026

Vydalo nakladatelství Alicanto v Praze roku 2025 ve společnosti Albatros Media, a. s., se sídlem 5. května 22, 140 00 Praha 4.

Číslo publikace 46 428

Autoři: Jan Palička, Martin Mls

Statistiky: Jan Jaroš

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec

Technická redaktorka Barbora Pokorná

Uzávěrka textů: 3. 9. 2025

Uzávěrka statistik: 9. 9. 2025

Foto: PROFIMEDIA.CZ, SHUTTERSTOCK: katatonia82, Marta Fernandez Jimenez, Marco Iacobucci EPP, Stefan Constantin 22, ph.FAB, Cesar Ortiz Gonzalez, Vitalii Vitaleo, ErreRoberto, Mikolaj Barbanell, Christian Bertrand, Fabrizio Andrea Bertani, Maciej Rogowski Photo, Victor Velter, Raffaele Conti 88, Antonio Balasco, Javier Borrego, Vlad1988, Cesar Ortiz Gonzalez, cristiano barni, Fred Duval, Vazquez Fernando, D. Ribeiro, Photo Agency, IOIO IMAGES, Orange Pictures, Dziurek

Grafická úprava a litografické zpracování: Art D – Grafický ateliér Černý, s. r. o.

Vytěžování textu či dat z této publikace ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU je zakázáno.

První vydání

ISBN tištěné verze 978-80-252-6252-8

ISBN e-knihy 978-80-252-6263-4 (1. zveřejnění, 2025) (PDF)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

www.albatrosmedia.cz

Alicanto

Obsah

●	Brankáři	4
●	Obránci	20
●	Záložníci	36
●	Útočníci	52
●	Talenti	68
●	Trenéři	84
●	Evropské ligy a poháry	100
●	České a slovenské hvězdy	120
●	Rejstřík	128

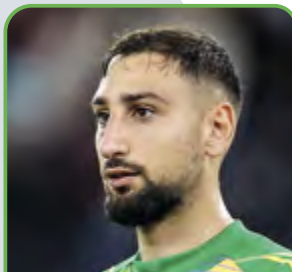

BRANKÁŘI

Alisson Becker
LIVERPOOL

6

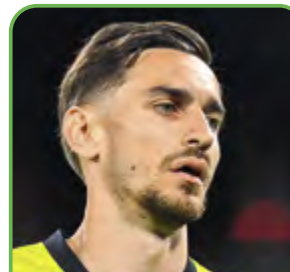
Gianluigi Donnarumma
MANCHESTER CITY

8

Péter Gulácsi
LIPSKO

10

Alex Meret
SSC NEAPOL

12

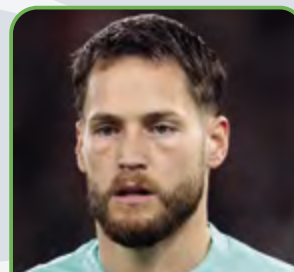
Noah Atubolu
FREIBURG

13

Lucas Chevalier
PSG

14

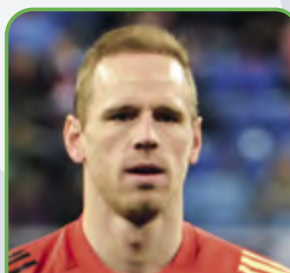
Álex Remiro
REAL SOCIEDAD

15

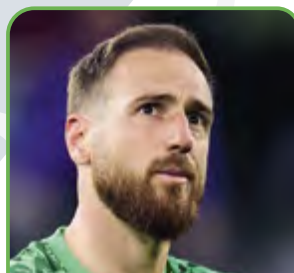
Mile Svilar
AS ŘÍM

16

Matz Sels
NOTTINGHAM FOREST

17

Jan Oblak
ATLÉTICO MADRID

18

Alisson Becker

LIVERPOOL

Úplně jednoduchá a jednoznačná volba. Tak to prostě je! Mistr Anglie a jeden z nejlepších gólmanů celé fotbalové historie. To, že kapitola s názvem Alisson Becker zároveň vykukuje jako úplně první z celé knížky, je shoda náhod. Kdybychom totiž naše příběhy začínali od útočníků, nikoli od brankářů, našli byste brazilského strážce Alissona až kdesi za polovinou. Jenže hvězdná kniha už přes dvacet let vychází ve stejném formátu. Mění se jen jména a věřte, že se horlivě snažíme, aby se příliš neopakovala. Jenže někdy to holt nejde.

Pokud patříte mezi pravidelné čtenáře, jistě potvrdíte, že dlouhé roky a téměř automaticky dostávali svůj prostor Lionel Messi a Cristiano Ronaldo. Aktuálně to vypadá, že nastává éra Lamina Yamala, jehož kapitolu si můžete nalistovat hned, pokud o ni máte zájem. Ale pokud nechcete přeskokovat stránky, dejte si nejprve brankáře Liverpoolu.

Jakmile se dohrál poslední zápas sezony, Alisson navlékl černé tričko s bílým nápisem přes celý hrudník. Pečlivě si ho chystal, aby to vyznění nemohl nikdo zpochybnit: „Jesus. The way. The truth. The life.“ Alisson Ramses Becker je hluboce věřící člověk, který se sice pohybuje v neúprosném fotbalovém cirkusu, ale zároveň si zachovává pokoru a nadhled. Jeho vzkaz v českém znění: „Ježíš. Cesta. Pravda. Život.“

Sluší se dodat, že nebyl jediným brankářem, který se po depsal pod dvacátý titul Liverpoolu. Dvanáct minut dostal příbramský rodák Vítězslav Jaroš, jenž zraněnou jedničku nahradil během říjnového utkání s Crystal Palace. Doplnění pro statistiky: gól neinkasoval. Daleko důležitější byl během Alissonovy vynucené přestávky irský blondák Caoimhín Kelleher, který třeba při Lize mistrů proti Realu Madrid chytil Mbappému penaltu.

Jakmile dal Brazilcův protivný stehenní sval pokoj, už to byla show jednoho muže. Soupeře sice vynuloval jen devětkrát, přesto celému Liverpoolu dodával harmonii a přesnost. „Ani na chvíli jsme nezaváhali. Už víme, jak to chodí. Jen mě trochu rozhodilo, že titul slavíme už čtyři týdny v kuse, takže už jsem trochu unavený,“ vyprávěl zarostlý gólman, když mu na krk pověsili zlatou medaili. Sundal rudý dres a mával s ním nad hlavou. Pořád tak nějak nenápadně, protože on se nikdy nesnaží být v popředí zájmu. Prostě netypický Brazilce. S manželkou Natalií, vystudovanou lékařkou, kterou si vzal před deseti lety, mají tři děti. Starají se o řadu charitativních projektů a především v rodné zemi šíří zdravotní osvětu.

Dětství neprožil v chudobě, jeho rodina neměla problémy s penězi. Jenže babička vykrmovala chlapečka tak, že se musel sám rozhodnout, jestli dá přednost výbušnosti nebo pohodlnosti. Výsledek jste mohli vidět, když slavil svůj druhý titul s Liverpoolem. Ten první před téměř prázdným hledištěm kvůli covidu. „Okouzující chvíle. To se vůbec nedá srovnávat. Je plný dům a my se můžeme poklonit lidem, kteří nám pomohli na vrchol. Jak tvrdě pracujeme my, tak stejně velkou odezvu dostáváme zvenčí. Klaníme se před našimi fanoušky. Ze srdce děkujeme.“

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Alisson Ramses Becker

Přezdívky: Al, Němec

Narozen: 2. října 1992, Novo Hamburgo, Brazílie

Výška: 193 cm

Váha: 90 kg

Přednosti: Když se řekne moderní brankář, představíte si právě jeho.

Slabina: Občas se pustí do tak riskantní akce, až si tůkáte na čelo.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 3. 9. 2025): 74/33

Úspěchy: 2x mistr Anglie (2020, 2025), vítěz Ligy mistrů (2019), Anglického poháru (2022), anglického Ligového poháru (2022), MS klubů (2019), Copa América (2019)

	Klub	Zápasů	Gólů
2013	SC Internacional	6	-7
2014	SC Internacional	11	-14
2015	SC Internacional	26	-23
2016	SC Internacional	1	0
2016/17	AS Řím	0	0
2017/18	AS Řím	37	-28
2018/19	Liverpool	38	-22
2019/20	Liverpool	29	-23
2020/21	Liverpool	33	-32
2021/22	Liverpool	36	-24
2022/23	Liverpool	37	-43
2023/24	Liverpool	28	-30
2024/25	Liverpool	28	-29
2025/26*	Liverpool	3	-4

* k 9. 9. 2025

Gianluigi Donnarumma

MANCHESTER CITY

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Gianluigi Donnarumma

Přezdívka: Gigio

Narozen: 25. února 1999, Castellammare di Stabia, Itálie

Výška: 196 cm

Váha: 89 kg

Přednosti: Naprosto ideální postava, klid, koncentrace, mrštnost, rychlost, vykrývání úhlů, přehled.

Slabiny: Vidíte snad nějaké?

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů (k 3. 9. 2025): 74/66

Úspěchy: 4x mistr Francie (2022, 2023, 2024, 2025), mistr Evropy (2021), vítěz Ligy mistrů (2025), 2x Francouzského poháru (2024, 2025), nejlepší hráč Eura (2021), vítěz Italského superpoháru (2016)

Přesně o tom snil, když v polovině června 2021 slavnostně podepisoval lejstro, které mu nabízelo novou životní kapitolu. Pětiletá smlouva v Paříži, pohádkový plat dvanáct milionů eur za sezonu, famózní spoluhráči. Další čtyři roky však Gianluigi Donnarumma nesměl ztratit trpělivost: „A musím říct, že snadné to nebylo.“ Až poslední květnovou sobotu to přišlo. Na krku se mu leskla zlatá medaile a na hlavu si posadil tu nejkrásnější trofej, kterou můžete na klubové úrovni získat.

Když jako mladičká kometa chytal v AC Milán (ligovou premiéru si odbyl v šestnácti letech a 242 dnech), prožíval legendární klub velikánský útlum, který ne a ne pominout. Vytáhl chlapík mezitím dospěl, nepříjemnosti ho psychicky zocelily. V Miláně měl prostě pech, protože kolem sebe neměl dostatečně silný tým. Musel by být superman, aby rossoneri táhl za tituly. Ambice si alespoň plnil v italské reprezentaci, které v létě 2021 kromě jiného pomohl na evropský trůn. Už daleko dřív o něm agent Mino Raiola prohlásil: „Gigio je brankářským Maradonou a Pelém v jednom. Je jako bílé plátno, na kterém umělec udělá první tah štětcem, pak druhý, třetí a vy sledujete, jak vzniká mistrovské dílo.“ Vtipný, drsný, vlivný i prostofeký Raiola už se bohužel nadožil největší slávy jeho mistrovského díla. Zemřel v dubnu 2022.

Tři roky poté Donnarumma zvěčnil svoje umění do několika unikátních kousků. Nejenže vychytal počtvrté za sebou francouzský titul. Nejenže obhájil prvenství ve Francouzském poháru. On ještě pařížské mašině klesl cestu za pokladem. Někdy zkušenostmi, jindy pevnými nervy, nezřídka taky osobním hrdinstvím. Jako v osmifinále proti nadupanému Liverpoolu, který zkontroloval během utkání a pak ještě při osudových penaltách. „Gigio byl neuvěřitelný,“ pravil trenér Luis Enrique. Těsně před rozstřelem Donnarumma utekl ze hřiště, dostal bleskovou naleživárnu od trenéra brankářů a pak exceloval. „Kdybych vám řekl, že jsem si musel odskočit na záchod, stejně byste mi nevěřili,“ chechtal se.

Během čtvrtfinále s Aston Villou zachránil i nemožné. Především tedy při odvetě. Před zraky britského prince Williama zastavil nejméně šest příležitostí, které mohly pařížský tým popravit. Experti z Mezinárodního centra sportovních studií ho těsně předtím vyhlásili nejlepším brankářem světa.

Aby toho nebylo proti anglickým soupeřům málo, počíhal si Gigio v semifinále na Arsenal. „Nechápu, jak se mu to povedlo. Mohli jsme dát klidně čtyři góly,“ kroutil hlavou záložník Declan Rice, zatímco zarostlý čahoun Donnarumma kynul davům.

Od loňského prosince má na pravé tváři ošklivou jizvu, všimli jste si? Monacký obránce Wilfred Singo ho zasáhl podrážkou tak děsivě, až tuhla krev v žilách. Sešitý Donnarumma chyběl jediný zápas! Při jeho mentálním nastavení se nelze divit, že v evropském finále nepustil Interu Milán gól. Jenže ani to mu pro sezonu 2025/26 nezajistilo pozici brankářské jedničky PSG. Když se dověděl, že byl vyřazen z nominace na zápas v Udine o evropský Superpohár, oznámil odchod z Paříže. V Manchesteru City má nahradit Edersona.

	Klub	Zápasů	Gólů
2015/16	AC Milán	30	-29
2016/17	AC Milán	38	-45
2017/18	AC Milán	38	-42
2018/19	AC Milán	36	-31
2019/20	AC Milán	36	-42
2020/21	AC Milán	37	-38
2021/22	PSG	17	-17
2022/23	PSG	38	-40
2023/24	PSG	25	-20
2024/25	PSG	24	-25
2025/26	Manchester City	0	0

* k 9. 9. 2025

Péter Gulácsi

LIPSKO

Těžko spočítáte, kolikrát už za posledních deset let napochodoval za branku Lipska, postavil se přímo proti nejhluchnějším fanouškům v kotli a zatnul všechna svoje svalová vlákna. V té chvíli se Péter Gulácsi z klidu dostává do extáze, ve které si dovolí hecovat.

Celkem často jsme ho měli v širší brankářské nominaci a zatím se na něj dostalo jen jednou. A teď podruhé, paradoxně po sezoně, ve které na závěr dostal tři góly od Stuttgartu, Lipsko prohrálo 2:3 a poprvé od svého návratu do Bundesligy nevybojovalo účast v evropských pohárech. Skončilo až sedmé. Nicméně Péter Gulácsi v hodnocení všech hráčů dosáhl na bronz. Rozporuplné vítězství udržel Omar Marmúš ze Stuttgartu, který se po podzimu přestěhoval do Manchesteru City. Druhý Florian Wirtz z Leverkusenu znovu exceloval, až si vysloužil přestup do Liverpoolu. A pak už tu byla maďarská stálice. Ve třiceti ligových duelech hned čtrnáctkrát neinkasovala a připsala si nejvíc zákroků ze všech gólmanů v lize – 109! Pokud si uvědomíte, v jak šíleném vytížení občas pracovala obrana Lipska, pak byly Gulácsiho výkony neoddiskutovatelně cenné.

Zazářil obzvlášť během březnového utkání proti Dortmundu, kdy kryl jedenáct střel a zařídil vítězství 2:0. Metal na lajně kozelce, skákal jako šelma, proti sólovému nájezdu Serhoua Guirassyho se roztáhl jako chobotnice. Celkem třikrát poděkoval tyčkám, které pomohly zastavit nebezpečné rány. Tak nějak se to mělo s celou sezonou Lipska. Tým se dvěma býky ve znaku si mohl patentovat rozmarňné výkony. Od úžasných až po splašené. Zrovna proti Dortmundu poutavý thriller ustál, jenže dvanáct zbytečných remíz nahradit neuměl. Zůstal v podhradí, což si hvězdy Openda, Šeško, Vermeeren, Baumgartner nebo Haidara dlouho vyčítaly. Nejvíce ze všech pak Péter Gulácsi, který za celé Lipsko převzal záštitu.

Před rodákem z Budapešti se rýsovala ještě o něco působivější kariéra, když coby sedmnáctiletý podepisoval v Liverpoolu roční hostovačku, která se pak změnila v přestup. „Nemyslel jsem si, že to bude brnkačka, ale věřil jsem si. Proč by mě chtěli, kdyby nebyli přesvědčení o mých kvalitách?“ vyprávěl později. Z maďarských fotbalistů, které si kdy vybral Liverpool, se neprosadil ani jeden. Útočníci Krisztián Németh s Andrássem Simonem paběrkovali a totéž se dá říct o Gulácsim. Během pětileté smlouvy ani fuk. Za nedotknutelným Pepe Reinou se měnili jen náhradníci: „Já byl až třetí v pořadí, takže jsem mohl dostat příležitost jedině v případě, že se těm dvěma přede mnou něco stane.“ Hostování v nižších anglických soutěžích v něm aspoň zanechávala herní praxi.

Jako vysvobození se ukázal konec smlouvy, po kterém si ho vzal Salcburk zadarmo do svého projektu s názvem Red Bull. Pracovitý Gulácsi si připsal dva rakouské tituly, načež rovnou povýšil do Lipska. Pod stejným majitelem, zato s vyššími ambicemi. Ale vzpomenete si, že tehdy začínal jako člen rezervního týmu v Regionalliga Nordost, což je v Německu čtvrtá nejvyšší soutěž? Šlo to rychle, trenéry nadchl, výkonost neztratil a dávno už je v Lipsku legendou.

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Péter Gulácsi

Přezdívka: Gula

Narozen: 6. května 1990, Budapešť, Maďarsko

Výška: 191 cm

Váha: 89 kg

Přednosti: Odvážné výběhy, postřeh, zkušenosti.

Slabina: Rozehrávka nic moc.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 3. 9. 2025): 58/83

Úspěchy: 2x mistr Rakouska (2014, 2015), 2x vítěz Rakouského poháru (2014, 2015), 2x Německého poháru (2022, 2023)

	Klub	Zápasů	Gólů
2008/09	Liverpool	0	0
	Hereford (host.)	18	-32
2009/10	Tranmere (host.)	5	-4
2010/11	Tranmere (host.)	12	-16
2011/12	Hull City (host.)	15	-16
2012/13	Liverpool	0	0
2013/14	Salcburk	31	-27
2014/15	Salcburk	34	-39
2015/16	Lipsko	14	-14
2016/17	Lipsko	33	-39
2017/18	Lipsko	33	-52
2018/19	Lipsko	33	-27
2019/20	Lipsko	32	-34
2020/21	Lipsko	33	-30
2021/22	Lipsko	33	-34
2022/23	Lipsko	6	-10
2023/24	Lipsko	13	-9
2024/25	Lipsko	30	-39
2025/26*	Lipsko	2	-6

* k 9. 9. 2025

Alex Meret

SSC NEAPOL

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Alex Meret

Přezdívka: Albatros

Narozen: 22. března 1997, Udine, Itálie

Výška: 190 cm

Váha: 86 kg

Přednosti: Ted' už si nikdo nedovolí říct, že je nevýrazný. Meretova hvězda vyletěla po všech stránkách. Má skvělé reakce, odhad i pracovní morálku. Nenechá se vyrušit z klidu.

Slabiny: Dřív ho sráželo nízké sebevědomí, což teď nehrozí. Občas ho zaskočí střela z dálky a nohama by pořád mohl být ještě lepší.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů (k 3. 9. 2025): 3/2

Úspěchy: 2x mistr Itálie (2023, 2025), mistr Evropy (2020), vítěz Italského poháru (2020)

	Klub	Zápasů	Gólů
2015/16	Udinese	0	0
2016/17	SPAL	30	-29
2017/18	SPAL	13	-16
2018/19	SSC Neapol	14	-9
2019/20	SSC Neapol	22	-33
2020/21	SSC Neapol	22	-29
2021/22	SSC Neapol	7	-6
2022/23	SSC Neapol	34	-24
2023/24	SSC Neapol	31	-40
2024/25	SSC Neapol	34	-25
2025/26*	SSC Neapol	2	0

* k 9. 9. 2025

Bylo dávno po půlnoci, ale z něj dál prýštila energie. Jako by za sebou neměl dvouhodinovou psychickou šichtu, která klidně mohla dopadnout jako jeden smutný funus. Však si jistě vybavíte, jak Neapol hazardovala s titulem. Zbytečně ztratila dva body v Janově, Parmě nevstřelila gól a v posledním utkání musela bezpodmínečně vyhrát. Klub měl přitom dávno vymyšlené oslavy, vítězná trička nakoupená, pódium v modrých barvách objednané, celé město se na temné obloze chystalo odpálit bombastickou barevnou parádu. „Nechtěli jsme si připustit, že to nezvládneme, ale přiznávám, že jsme cítili mrazení,“ řekl po pár dnech Alex Meret, na kterém znovu ležela tíha okamžiku.

Navlékl svítivě žlutý dres a žlutočerné rukavice. Proti Cagliari nesměl udělat kiks. Ne že by k tomu měl sklony, ale člověk nikdy neví, pokud v té situaci nebyl. Výhra, nebo nic! Rodák z poklidného Udine zase ukázal, že ho horká půda na vášnivém Maradonově stadionu nepálí. Tentokrát měl roli usnadněnou tím, že na něj soupeř vystřelil jedinkrát a ještě nijak jedovatě. Meret lehl k zemi, míč sevrhel vši silou k hrudníku, a než stačil vstát, podíval se po rozhodčím. Vstávat už nemusel, protože v první minutě nastavení odpískal konec. Zlatý konec. „Tohle nikdy neomrzí,“ jásal brankářský hrdina, když pózoval s molitanovým odkazem na čtvrté scudetto v neapolské historii. Nadpřirozené časy božského Diega zná jen útržkovitě z dokumentů, třetí a čtvrtý titul prožil na vlastní kůži. „Zaslouží si veškerý respekt. Alex je komplexní, snaživý a spolehlivý. Byl základem pro náš úspěch,“ chválil ho trenér Luciano Spalletti na jaře 2023. Dva roky poté mohl Antonio Conte klidně všechno zopakovat. Za výtečnou obranou posbíral sedmnáct zápasů s nulou, nikdo v Serii A nebyl lepší.

Když s velkým fotbalem začínal, nesly se kolem něj prognózy, že by snad mohl kráčet ve stopách legendárního Gianluigiho Buffona. Měl vážně talent, přirozený brankářský pohyb, neostýchal se. Udine si v létě 2018 přišlo na pětatřicet milionů eur, když Mereta prodávalo do Neapole. Bylo mu lehce přes dvacet a těšil se, jak povýší. Jenže trenéři se jaksí neshodli v tom, jestli je lepší než držák David Ospina, takže oba pravidelně rotovali. Změnil to až Spalletti, který - a teď se podržte! - odsunul Mereta do trudné role čekatele. Do toho pár zranění, psychické trable a z Buffonova nástupce byl najednou pan nikdo. Zlom nastal ve chvíli, kdy kolumbijského konkurenta Ospinu zlákalý miliony do Saúdské Arábie. „Ono to vyzní trochu jako výmluva, ale bez důvěry trenérů se nikam neposunete,“ poznal černovlasý sympaták s pronikavě světlými očima. Jen pro srovnání, během první titulové sezony nasbíral šestnáct nul, ale na pomyslném vrcholu je až teď: „Odmalička jsem chtěl být brankář, jiné pozice jsem ani nezkoušel, nelákaly mě. Baví mě brankářský život. Jak je člověk sám proti všem. Je to vlastně kompletně jiný sport. Tolik zodpovědnosti. Tolik tíhy za ostatní. Nutí vás to makat na maximum, protože víte, že za vámi už nikdo nestojí a gól dostat nechcete.“ Jen italská reprezentace ho skoro nevyužívá. Netušíte proč?

Noah Atubolu

SC FREIBURG

Ani se nepohnul, což se mu stává málokdy. Zůstal přibitý na lajně, jen očima sledoval, jak balon hopsá k pravé tyči. Ve druhé minutě prodloužení německý brankář Noah Atubolu okamžitě věděl, že ho ani tygří skok nezachrání. Centr z pravého křídla totiž Tyler Morton provedl ukázkově a hlavičkující Jonathan Rowe ho stejně dokonale uklidil. Mladí angličtí lvi se ve finále trhli do vedení 3:2 a podruhé za sebou ovládli mistrovství Evropy jednadvacítek.

Jestli zaslouženě, o tom by se dalo polemizovat. Němci turnajem projížděli svižně, kompaktně a se spoustou vtipných ofenzivních manévřů. Ve skupině neztratili ani bod, v semi-finále rozprášili Francii 3:0. Dominantní výsledek však klame, neboť Atubolu lapil nabitému soupeři hned sedm střel. „Na mých číslech moc nezáleží, důležitý je tým,“ reagoval na chválu. V krásných slovenských arénách se odehrál hodně zajímavý šampionát a na Tehelném poli v Bratislavě všechno vyvrcholilo dramatem o zlato. Němci ošklivě promrhali úvodní půlhodinu a ztráceli 0:2. Přesto se obdivuhodně zvedli a vyrovnali, aniž by jim gólově pomohl nový střelecký fantom Nick Woltemade (na malém Euru si připsal celkem šest branek a tři asistence). Poslední gól šampionátu však padl do sítě, před kterou vartoval ramenáč Atubolu. „Mám dojem, že se od nás odklonili fotbaloví bohové. Teď jsme šíleně smutní, protože jsme byli krůček od triumfu, ale jsem si jistý, že po čase budeme pyšní na to, co jsme tu zanechali,“ prohlásila německá jednička s nigerijskými kořeny.

Po sezoně, kterou prožil ve Freiburgu, si zasloužil, aby se o něm mluvilo. Nenápadný klub z jihozápadního cípu Německa vytáhl až na pátou příčku Bundesligy, rovnou do základní fáze Evropské ligy. Když si uvědomíte, že mužstvo nasbíralo pasivní skóre 49:53, zavání to senzací. „A víte, že mě to ani tolik nepřekvapilo? Tvrdě pracujeme a jdeme konstantně nahoru,“ prohlásil chlapík s chrániči zubů a lehce zarostlou bradou. Zastavil se na deseti vychytaných nulách, přitom musel na jaře vynechat několik zápasů kvůli pochroutanému ramennímu kloubu. Být zdravý, bilanci by měl jistě ještě lepší. „Všichni víme, že naší největší zbraní je defenziva. Bráníme energicky, poctivě a srdcem. Díky tomu se z našeho stadionu stala nedobytná pevnost,“ těšilo ho.

Ale nemyslete si, jeho kariéra nesviští odjakživa jen kolmo nahoru, ještě před dvěma třemi lety poslouchal hlavně výtky. Nezřídka totiž okatě chyboval, takže pro Freiburg rozhodně nebyl garancí ideálních výsledků. Kritici mu vyčítali slabší koncentraci. Z roztěkanosti mu vypadávaly míče z dlaní. „Potřeboval jsem nabrat zkušenosti. On je to sakra rozdíl, když jeden víkend chytáte za béčko ve třetí lize a za pár dní čelíte West Hamu,“ vybavil si listopad 2023 a šlágr v Evropské lize. „Stojíte uprostřed olympijského chrámu, kouká na vás sedmdesát tisíc fanoušků a v hlavě vám šrotuje, že nesmíte udělat ani jeden špatný pohyb. Chvilí mi trvalo, než jsem si na ten tlak zvykl, každopádně v hloubi duše jsem vždycky věděl, čeho jsem schopen.“

Teď už ví celá Evropa, co Noah Atubolu umí.

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Noah Atubolu

Přezdívka: Penaltový zabiják

Narozen: 25. května 2002, Freiburg, Německo

Výška: 190 cm

Váha: 96 kg

Přednosti: Přezdívka mluví za vše. Pak také duchapřítomnost, správný odhad, mrštnost a výtečná hra nohama.

Slabiny: Potřeboval by výkonnost udržet konstantně. A taky by to chtělo, aby se ukázal v lepším klubu.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 3. 9. 2025): 22/26 za tým do 21 let

Úspěch: vicemistr Evropy do 21 let (2025)

	Klub	Zápasů	Gólů
2020/21	Freiburg B	25	-22
2021/22	Freiburg B	31	-34
2022/23	Freiburg B	25	-23
2023/24	Freiburg	34	-58
2024/25	Freiburg	26	-37
2025/26*	Freiburg	2	-7

* k 9. 9. 2025

Lucas Chevalier

PSG

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Lucas Eugène Chevalier

Přezdívka: Luc

Narozen: 6. listopadu 2001, Calais, Francie

Výška: 189 cm

Váha: 88 kg

Přednosti: Komplexní gólman. Všechny dovednosti má na vysoké úrovni. Nezmatkuje. Rozehrává. Brilantně vykrývá úhly. Nepanikaří.

Slabina: Snad by měl ještě zdokonalit odhad při centrování míčů.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 3. 9. 2025): 6/10 za tým do 21 let

Úspěch: vítěz evropského Superpoháru (2025)

Konec srpna 2024. Slávistický stadion v Edenu, napěchovaný až po střechu, vybuchl nadšením. Kapitán Bořil úplně na opačné straně, než je zvyklý hrát, přihrál hlavičkou pod sebe a záložník Zafeiris pálil. Sice po krkolomném odrazu, zato milimetrově přesně. Brankář francouzského favorita z Lille se málem praštil o levou tyčku, jak se hnál po balonu, ale nestihl to. Druhý gól inkasoval Lucas Chevalier zhruba deset minut před koncem, kdy Slavia mocně finišovala. Cítila, že se v odvjetném předkole může přehoupnout do Ligy mistrů, nastřelila tyč, dvakrát břevno, pár šancí skončilo těsně vedle a ten zbytek si pohlídal Chevalier. „Nebýt jejich brankáře, měli jsme je na lopatě,“ litoval slávistický trenér Jindřich Trpišovský.

I když sezona teprve začínala, pro oba kluby se jednalo o stěžejní bitvu. Slávisté, ačkoli do nablýskané soutěže nepostoupili, se ujistili, že můžou konkurovat komukoli. Jakmile spustí totální fotbal, neustále posouvají své limity. I proto projeli českou ligu jako císař na koni, s rekordním ziskem devadesáti bodů a bez jediné ztráty doma. A Dogy z Lille? „Slavia byla zajímavá zkušenost, která nás velmi poučila,“ reagoval Chevalier.

Párkrát už se do naší širší nominace dostal, teď už nebyl jediný důvod, proč ho obejít. Nejen díky bravurním zákrokům proti Slavii, nýbrž za celou sezonu. Odchytil osmačtyřicet soutěžních zápasů. Vynuloval Real Madrid v Lize mistrů, Atlético a Juventusu povolil jediný gól, ve francouzské lize ho zvolili nejlepším gólmanem ze všech. Brice Samba, který v polovině sezony vyměnil Lens za Rennes (stál patnáct milionů eur), sice vychytil o jednu nulu víc, nicméně třídvacetiletý klidáš Chevalier prokázal vyšší efektivitu.

Už jako záček vynikal. Z Lens, kde začínal, ho přetáhli do konkurenčního Lille, což se mohlo zdát jako provokace. Vždyť mu ještě nebylo třináct. Sám vám vysvětlí, jak se to tenkrát přihodilo: „Pocházím z Calais, kde tři čtvrtiny obyvatel podporují Lens. Ani moje rodina nebyla výjimkou, tak mi přišlo přirozené, že jsem začínal právě tam. Jenže všechno se zašmodrhalo, když mi v Lens nechali udělat rentgen zápěstí, aby se zjistilo, jaký mám potenciál růstu. Při výsledku jsem se dověděl: Chlapče, chtěl bys být brankář, ale my víme, že moc nevyrosteš. Zkus to jinde.“ Lucas zkusil vedlejší město a hned během prvního půlroku se vytáhl o deset centimetrů.

Nakonec se zastavil na čárce 189, což je pro gólmana standard. V Lens můžou litovat, zato v Lille našli náhradu za zkušeného Maignana. Lucas Eugène Chevalier pomohl Dogám k pevnější defenzivě i ke 4. a 5. místu v ligové tabulce, aniž si jedinkrát zachytil za francouzskou reprezentaci, stal se neohroženou jedničkou. „Rodiče mě vychovali ke skromnosti, vážím si obyčejných věcí. Takže se mnou necloumají emoce, když se vyhrává, a neztrácím sebevědomí, když to zrovna nejde, jak bych si přál. Snažím se být přirozený a za všech okolností připravený na další krok.“ Onen krok udělal 9. srpna 2025, kdy ho z Lille za víc než miliardu koupilo PSG. Pár dní poté Chevalier vychytil coby nová jednička evropský Superpohár proti Tottenhamu.

	Klub	Zápasů	Gólů
2018/19	Lille B	19	-21
2019/20	Lille B	17	-19
2020/21	Lille B	1	-1
2021/22	Valenciennes B (host.)	30	-35
2022/23	Lille	5	-5
	Lille B	1	-3
2023/24	Lille	33	-32
2024/25	Lille	34	-36
2025/26*	PSG	3	-3

* k 9. 9. 2025

Álex Remiro

REAL SOCIEDAD

V městečku Cascante najdete pár obchůdků, které otvírají podle toho, jak jsou místní zvyklí. Ráno nakoupit pečivo, pak pauza, po obědě siesta. K večeru se zase vyhrnou rolety, abyste si po práci mohli pořídit čerstvou zeleninu. Španělská provincie Navarra je drsná, hrdá, nesmlouvavá. Brankář Alejandro Remiro Gargallo dobře ví, o čem mluvíme. Z tamního klubu Aluviön se rychle posunul do Bilbao, kde strávil juniorské roky, načež ho v červnu 2019, už jako prověřeného, přetáhl konkurenční Real Sociedad.

„Byl to krok, který jsem v sobě dlouho potlačoval. Všechno se ve mně pralo. Když jsem konečně mohl být v Bilbao jedničkou, handrkovali jsme se o nové smlouvě. Na jednu stranu jsem cítil, že zrazuju Bilbao, a chápal vlnu kritiky, zároveň jsem viděl šanci, která se přede mnou otevírá. Hodně jsem riskoval,“ vzpomíná.

Baskové jsou nesmiřitelní, neodpouštějí, přesto Álex Remiro udělal úrok stranou. Když ho Bilbao poslalo hostovat do Levante a později do Huesky, zrálo v něm přesvědčení: „Asi budu muset pryč, abych ukázal, jak jsem dobrý.“ Dostával zbytečné góly, protože si nevěřil. Chodil k psychologce, která mu radila, jak se oprostit od nervozity: „Nejprve jsem myslel, že to není správná cesta. Nebyl jsem přece nemocný, tak proč chodit k lékaři?“ Nakonec to byla trefa, bývalá basketbalistka Maria del Mar Rovira ho vrátila do pohody: „Při prvním sezení, když jsem si stěžoval, jak to mám těžké, mi řekla, že jsem niřato. V jejich očích jsem byl namyšlený spratek.“

A dneska? Álex Remiro je třicetiletý chytač, který nechybuje. Za šest let v Realu Sociedad zvládl bezmála tři stovky zápasů. Bývá nemyslitelné, aby číslo jedna na šedivém dresu chybělo na hřišti. Španělská reprezentace pozvala Remira na mistrovství Evropy 2024, kde si dokráčel pro zlatou medaili. Jen s tím dovětkem, že jako jediný z výběru nedostal ani minutu. „Vůbec bych nechtěl, abyste mě litovali. Byl jsem součástí krásného projektu, který po všech stránkách vyšel. Rozuměl jsem, proč trenér vybral jiného brankáře, když mohl zkoušet.“ Abyste pochopili, turnaj spolehlivě odchytil Unai Simón, jen při posledním utkání ve skupině dostal možnost David Raya.

Když Remiro vyrůstal, nikdo na něj netlačil, aby si přidával, ačkoli se vědělo, že talent má. „Rodiče po mně chtěli jen to, abych se poctivě učil a choval se slušně. Na to, že se můžu stát profesionálním brankářem, jsem přicházel postupně sám. Už jako klukovi mi vadilo, jak byli někteří rodiče zahledění a nekritičtí. Nadávali rozhodčím, hulákali na soupeře, a dokonce někdy seřvali vlastní děti za chyby. Možná skrz svého kluka viděli cestu z chudoby, ale to je neomlouvá. Na děti nesmíte tlačit, jinak jim sport zprotivíte. Já necítil žádný tlak a věřím, že to byl jeden z důvodů, proč jsem se prosadil,“ vypráví tvrdohlavý chlápek z Navarry. V minulé sezoně, která byla pro Real Sociedad ve španělské lize ponurá (dvanácté místo při šíleném skóre 35:46), držel mužstvo nad vodou. Vychytil třináctkrát nulu, lepší byl jen fenomén Jan Oblak z Atlética Madrid.

BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Alejandro Remiro Gargallo

Přezdívka: Álex

Narozen: 24. března 1995, Cascante, Španělsko

Výška: 192 cm

Váha: 87 kg

Přednosti: Perfektní postava. Unikátní klid.

Skvělý na lajně. Postřeh. Jak vykrývá úhly, to je paráda.

Slabina: V centrovanech míčích už se zřejmě nezlepší.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 3. 9. 2025): 2/1

Úspěchy: mistr Evropy (2024), vítěz Španělského poháru (2020)

	Klub	Zápasů	Gólů
2014/15	Athletic Bilbao B	17	
2015/16	Athletic Bilbao B	33	-43
2016/17	Levante (host.)	4	-3
2017/18	Huesca (host.)	41	-38
2018/19	Athletic Bilbao	0	0
2019/20	Real Sociedad	25	-32
2020/21	Real Sociedad	38	-38
2021/22	Real Sociedad	35	-32
2022/23	Real Sociedad	38	-35
2023/24	Real Sociedad	37	-36
2024/25	Real Sociedad	36	-43
2025/26*	Real Sociedad	3	-4

* k 9. 9. 2025

FAKTA

Jméno: Mile Svilar

Přezdívka: Svil

Narozen: 27. srpna 1999, Antverpy, Belgie

Výška: 189 cm

Váha: 85 kg

Přednosti: Je mrštný, často prohnutý jako tětiva. Věřící si na penalty i na tečované střely z dálky.

Slabina: Potřeboval by hrát lépe nohama.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 3. 9. 2025): 1/0 za Srbsko

Úspěch: mistr Portugalska (2019)

	Klub	Zápasů	Gólů
2017/18	Benfica	3	-2
2018/19	Benfica	1	-1
	Benfica B	2	-3
2019/20	Benfica	1	0
	Benfica B	20	-28
2020/21	Benfica	1	-1
	Benfica B	21	-25
2021/22	Benfica B	13	-17
2022/23	AS Řím	3	-3
2023/24	AS Řím	15	-19
2024/25	AS Řím	38	-35
2025/26*	AS Řím	2	0

* k 9. 9. 2025

Mile Svilar

AS ŘÍM

Podle hodnocení expertů nejlepší gólman Serie A. Na zádech provokativní číslo 99. Ideální fotbalový věk. Zkušeností habaděj a k tomu velice specifický životní příběh, který posílil jeho mentalitu. Narozen v Antverpách, v Belgii nasbíral hromadu zápasů za juniorské reprezentace. Nakonec však přilnul k Srbsku, kde se ztratil v temperamentním davu. Ostatně to má po tátovi, který rovněž chytal na úrovni.

Už na konci léta 2017 Mile Svilar podepsal pětiletý kontrakt s Benfikou, a dokonce se stal nejmladším brankářem, který kdy za áčko lisabonského velkoklubu nastoupil do oficiálního zápasu. Aby toho nebylo málo, ve věku osmnácti let a dvaapadesáti dní ochutnal Ligu mistrů, čímž překonal gólmanský rekord Ikeru Casillase.

„Připadal jsem si, že mi svět leží u nohou. Přitom jsem se teprve učil, což jsem tehdy neuměl úplně dobře vyhodnotit,” vrací se v čase. Proti Manchesteru United zastavil penaltu a vypadalo to, že už ho nemůže nic zastavit. Rozčepýřený Mile Svilar nasedl do rychlovlaku ke hvězdám a myslel si, že... „Jsem připravený na všechno. Ale člověk se potřebuje obouchat, zvládnout složitější období a umět vystoupit z komfortní zóny.” Což pochopil záhy, protože při dalším utkání Ligy mistrů udělal pitominu, která dodnes koluje po internetu jako hit brankářských kiksů. S červenou čelenkou čapnul triviální centr a zacouval s ním až za lajnu. Gól a průšvih.

Už jeho táta Ratko byl pěkné kvítko. Ještě za hlubokého a tuhého komunismu, který se tedy bývalé Jugoslávie nedotýkal úplně bytostně, přestoupil z Vojvodiny do Belgie. Psal se rok osmdesát, když Svilar senior podepsal smlouvu v Antverpách. Za zásluhy, už mu bylo třicet. Kdo by tušil, že klubu z diamantového města zůstane věrný až do důchodu? Nejprve šestnáct let jako hráč, pak jako velitel gólmanů. Takhle na něj vzpomínal Oldřich Pařízek ve své autobiografii: „Celé dopoledne lilo, trénink v bahně, pak ještě soda od kouče brankářů Svilara.” Z jedné krátké věty pochopíte, že starý Svilar se nesnažil být kámoš. Není to vystudovaný psycholog, který by měl pochopení, když má brankář horší den. Zrovna tehdy český gólman Pařízek nakvašeně odcházel z tréninku, když na parkovišti potkal jinačí zjevení. Jean-Marie Pfaff, stárnoucí kudrnáč. Bonviván. Trochu komediant. A hlavně frajer v nablýskaném jaguáru. Pařízek k němu jako kluk vzhlížel. „Říkej mi Žán,” nastavil pravou dlaň na pozdrav. Pařízek ji pevně stiskl, postěžoval si na trenérův přísný fén a uslyšel: „Pusť to z hlavy, Svilar je vůl.”

Upřímně, Svilar byl nepříjemný pedant, ale práci v Antverpách odváděl slušně. Jeho syn Mile má už teď poutavější kariéru. Z Benfiky přestupoval v létě 2022 do AS Řím. Nejdřív dělal stafáž, chytal ojedinele. Až do smolné prohrané finále Evropské ligy proti Seville přihlížel tomu, jak dostává přednost Rui Patrício. O rok později už to bylo fifty-fifty, přičemž zkušenější portugalský konkurent očividně vycouval. A naposledy? To už Mile do branky nepustil nikoho jiného. Odchytil všech padesát zápasů a rozklíženému týmu pomohl na páté místo i do Evropské ligy.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Fotbalové hvězdy 2026.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.